

Каквото повикало, такова се и отзовало.

(Л. Аурбахер.)

Един богат човек живеял под наем в първият етаж на една къща.

Той бил страстен ловец. Не му стигало дето цял ден се лутал с кучетата си из гората, ами и вечерно време се забавлявал с тях в къщи. Той имал препариран^{*)} заек и насаждвал кучетата по него. И в цялата къща се дигало ужасен шум.

В същата къща, на вторият етаж, тъкмо над него, живеял един учен. Той се занимавал с наука и се нуждаел от голяма тишина.

Учения човек пратил да кажат на ловеца да престане с този свой вечерен шум.

Ловецът отговорил:

„Аз съм господар на своето жилище и съм свободен да правя, каквото искам“.

И какво стало по-нататък?

На другата вечер ловеца, току се наканил да почне пак да разиграва кучетата си, вижда че върху главата му завалял дъжд.

„Какво е това?“ помислил си той и не можал да си отговори.

Повикал слугата си и го запитал, но и слугата не можал да обясни. Тогава той отишъл при учения на вторият етаж, да узнае, какъв е този дъжд. И видял ловеца, че стаята на учения била цяла обляна с вода. Той почнал да се кара на учения.

Учения му отговорил:

„Вие, господине, обичате да се забавлявате с лов на дивеч, аз пък ловя риба. И аз, както вас, съм свободен да върша каквото искам.“

От тази вечер ловеца престанал да дига шум с кучетата си, и двамата съседи заживели дружелюбно.

^{*)} Животно, на което кожата е одрана и напълнена с мека слама, талаш и др., се казва препарирано.